

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 492/2011 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 5ης Απριλίου 2011

που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης

(κωδικοποιημένο κείμενο)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 46,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης της πρότασης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας ⁽³⁾, έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα και ουσιαδώς ⁽⁴⁾. Είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού, η κωδικοποίηση του εν λόγω κανονισμού.

(2) Θα πρέπει να εξασφαλισθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης. Η πραγματοποίηση του στόχου αυτού συνεπάγεται την κατάργηση κάθε διακρίσεως που βασίζεται στην ιθαγένεια μεταξύ των εργαζομένων

των κρατών μελών, όσον αφορά την απασχόληση, την αμοιβή, και τους άλλους όρους εργασίας καθώς και το δικαίωμα των εργαζομένων να διακινούνται ελεύθερα στο εσωτερικό της Ένωσης για να ασκήσουν μισθωτή δραστηριότητα, με την επιφύλαξη των περιορισμών που δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας.

(3) Θα πρέπει να θεσπιστούν διατάξεις για την επίτευξη των στόχων που ορίζουν τα άρθρα 45 και 46 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας.

(4) Η ελεύθερη κυκλοφορία συνιστά για τους εργαζομένους και τις οικογένειές τους θεμελιώδες δικαίωμα. Η κινητικότητα του εργατικού δυναμικού στην Ένωση πρέπει να αποτελεί για τους εργαζόμενους ένα από τα μέσα που τους εξασφαλίζουν τη δυνατότητα να βελτιώσουν τους όρους διαβίωσης και εργασίας τους και να διευκολύνει την κοινωνική τους προαγωγή, και ταυτόχρονα πρέπει να συμβάλλει στην πλήρωση των αναγκών της οικονομίας των κρατών μελών. Θα πρέπει να κατοχυρωθεί το δικαίωμα όλων των εργαζομένων των κρατών μελών να ασκούν τη δραστηριότητα της εκλογής τους στο εσωτερικό της Ένωσης.

(5) Το δικαίωμα αυτό θα πρέπει να αναγνωρίζεται αδιακρίτως στους «μονίμους», εποχιακούς, μεθοριακούς εργαζομένους ή σε όσους ασκούν τη δραστηριότητά τους στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών.

(6) Το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας απαιτεί, για να μπορεί να ασκείται υπό αντικειμενικές συνθήκες ελευθερίας και αξιοπρέπειας, να εξασφαλισθεί πραγματικά και νομικά η ισότητα μεταχείρισης ως προς την άσκηση μισθωτής δραστηριότητας και την ανεύρεση στέγης, και επίσης να καταργηθούν τα εμπόδια στην κινητικότητα των εργαζομένων, ιδίως όσον αφορά τις προϋποθέσεις ενσωματώσεως της οικογένειας του εργαζομένου στη χώρα υποδοχής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 11.2.2011, σ. 170.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2010 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 21ης Μαρτίου 2011.

⁽³⁾ ΕΕ L 257 της 19.10.1968, σ. 2.

⁽⁴⁾ Βλέπε παράρτημα I.

- (7) Από την αρχή της μη διακρίσεως μεταξύ των εργαζομένων της Ένωσης συνεπάγεται ότι αναγνωρίζεται, σε όλους τους υπηκόους των κρατών μελών, ίδια προτεραιότητα ως προς την απασχόληση όπως και για τους ημεδαπούς εργαζομένους.
- (8) Οι μηχανισμοί για την αντιστάθμιση της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας, ιδίως με την ανάπτυξη της άμεσης συνεργασίας μεταξύ των κεντρικών υπηρεσιών απασχολήσεως αλλά και μεταξύ των περιφερειακών υπηρεσιών, καθώς και διά συντονισμού της ενημερώσεως, εξασφαλίζουν γενικώς σαφέστερη εικόνα της αγοράς εργασίας. Οι εργαζόμενοι που επιθυμούν να μετακινηθούν θα πρέπει επίσης να ενημερώνονται τακτικά περί των όρων διαβιώσεως και εργασίας.
- (9) Υπάρχει στενή σχέση μεταξύ ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, απασχολήσεως και επαγγελματικής εκπαίδευσης, ιδίως κατά το μέτρο που η επαγγελματική εκπαίδευση αποσκοπεί στο να καταστήσει τους εργαζομένους ικανούς να ανταποκριθούν σε συγκεκριμένες προσφορές εργασίας που προέρχονται από άλλες περιοχές της Ένωσης. Η σχέση αυτή καθιστά αναγκαία τη μελέτη των συναφών προβλημάτων, όχι πλέον μεμονωμένα, αλλά σε στενή αλληλεξάρτηση μεταξύ τους, λαμβανομένων επίσης υπόψη των προβλημάτων απασχολήσεως σε περιφερειακό επίπεδο. Είναι συνεπώς αναγκαίο οι προσπάθειες των κρατών μελών να στραφούν προς τον συντονισμό της πολιτικής τους στον τομέα της απασχολήσεως σε κοινοτικό επίπεδο,

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ, ΙΣΟΤΗΤΑ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

Πρόσβαση σε απασχόληση

Άρθρο 1

1. Κάθε υπήκοος κράτους μέλους, ανεξαρτήτως του τόπου διαμονής του, έχει το δικαίωμα να αναλαμβάνει μισθωτή δραστηριότητα και να την ασκεί στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, συμφώνως προς τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ρυθμίζουν την απασχόληση των ημεδαπών εργαζομένων του κράτους αυτού.

2. Απολαύει ιδίως, στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, του ιδίου δικαιώματος προτεραιότητας, όπως και οι υπήκοοι του κράτους αυτού, στις διαθέσιμες θέσεις εργασίας.

Άρθρο 2

Κάθε υπήκοος κράτους μέλους και κάθε εργοδότης που ασκεί δραστηριότητα στην επικράτεια κράτους μέλους δύνανται να ανταλλάσσουν μεταξύ τους αιτήσεις και προσφορές εργασίας, να συνάπτουν συμβάσεις εργασίας και να τις εκτελούν, συμφώνως προς τις ισχύουσες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, χωρίς να δύνανται να προκύψει εξ αυτού διάκριση.

Άρθρο 3

1. Στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, δεν εφαρμόζονται οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις ή οι διοικητικές πρακτικές κρατών μελών:

- α) οι οποίες περιορίζουν ή εξαρτούν από όρους, που δεν προβλέπονται για τους ημεδαπούς, τη ζήτηση και την προσφορά εργασίας, την πρόσληψη σε απασχόληση και την άσκησή της από τους αλλοδαπούς· ή
- β) οι οποίες, αν και εφαρμόζονται ανεξαρτήτως ιδιαιτεριών έχουν ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό ή αποτέλεσμα να αποκλείουν τους υπηκόους των άλλων κρατών μελών από την προσφερομένη απασχόληση.

Το πρώτο εδάφιο δεν αφορά τους όρους τους σχετικούς με τις απαιτούμενες γλωσσικές γνώσεις λόγω της φύσεως της πλήρωσης θέσεως εργασίας.

2. Περιλαμβάνονται ιδίως μεταξύ των διατάξεων ή πρακτικών κράτους μέλους κατά την παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο, εκείνες οι οποίες:

- α) υποχρεώνουν τους αλλοδαπούς να προσφεύγουν σε ειδικές διαδικασίες προσλήψεως εργατικού δυναμικού·

- β) περιορίζουν ή υποβάλλουν την ανακοίνωση των προσφορών εργασίας διαμέσου του τύπου ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο σε όρους άλλους από εκείνους που ισχύουν για τους εργοδότες που ασκούν τις δραστηριότητές τους στην επικράτεια του κράτους αυτού·

- γ) εξαρτούν την απασχόληση από προϋποθέσεις εγγραφής στα γραφεία ευρέσεως εργασίας ή εμποδίζουν την ονομαστική πρόσληψη εργαζομένων όταν πρόκειται για πρόσωπα που δεν διαμένουν στην επικράτεια του κράτους αυτού.

Άρθρο 4

1. Οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών που περιορίζουν, κατ' αριθμό ή ποσοστιαία, την απασχόληση των αλλοδαπών, κατ' επιχείρηση, κατά κλάδο δραστηριότητας, κατά περιφέρεια ή σε εθνικό επίπεδο, δεν εφαρμόζονται στους υπηκόους των άλλων κρατών μελών.

2. Όταν σε κράτος μέλος, η παροχή οιασδήποτε πλεονεκτημάτων σε επιχειρήσεις εξαρτάται από την απασχόληση ενός κατ' ελάχιστο ποσοστού ημεδαπών εργαζομένων, οι υπήκοοι των άλλων κρατών μελών λογίζονται ως ημεδαποί εργαζόμενοι, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 22.

Άρθρο 5

Ο υπήκοος κράτους μέλους, που αναζητεί απασχόληση στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, λαμβάνει την ίδια βοήθεια με εκείνη που παρέχουν τα γραφεία απασχολήσεως του κράτους αυτού στους δικούς τους υπηκόους κατά την αναζήτηση απασχολήσεως.

Άρθρο 6

1. Η διαδικασία προσλήψεως ή η πρόσληψη υπηκόου ενός κράτους μέλους σε άλλο κράτος μέλος δεν δύναται να εξαρτηθεί από ιατρικά, επαγγελματικά ή άλλα κριτήρια που εισάγουν διακρίσεις λόγω ιθαγένειας, σε σχέση με εκείνα που εφαρμόζονται στους υπηκόους του άλλου κράτους μέλους οι οποίοι επιθυμούν να ασκήσουν την ίδια δραστηριότητα.

2. Ο υπήκοος που διαθέτει ονομαστική προσφορά εργασίας προερχόμενη από εργοδότη κράτους μέλους άλλου από εκείνο του οποίου είναι υπήκοος δύναται να υποβληθεί σε επαγγελματική δοκιμασία αν ο εργοδότης το απαιτήσει ρητώς κατά την υποβολή της προσφοράς του.

ΤΜΗΜΑ 2**Άσκηση της απασχόλησης και ισότητα μεταχείρισης****Άρθρο 7**

1. Ο εργαζόμενος υπήκοος ενός κράτους μέλους δεν δύναται στην επικράτεια των άλλων κρατών μελών, να έχει, λόγω της ιθαγένειάς του, διαφορετική μεταχείριση από τους ημεδαπούς εργαζομένους, ως προς τους όρους απασχόλησης και εργασίας, ιδίως όσον αφορά την αμοιβή, την απόλυση, την επαγγελματική επανένταξη ή την επαναπασχόληση αν έχει καταστεί άνεργος.

2. Απολαύει των ιδίων κοινωνικών και φορολογικών πλεονεκτημάτων με τους ημεδαπούς εργαζομένους.

3. Δικαιούται εξίσου, όπως και οι ημεδαποί εργαζόμενοι και υπό τους αυτούς όρους, να φοιτά στις επαγγελματικές σχολές και στα κέντρα επαναπροσαρμογής ή επανεκπαίδευσης.

4. Κάθε ρήτρα συλλογικής ή ατομικής συμβάσεως ή άλλης συλλογικής ρυθμίσεως που αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την αμοιβή και τους άλλους όρους εργασίας και απόλυσης, είναι αυτοδικαίως άκυρη κατά το μέτρο που προβλέπει ή επιτρέπει όρους που εισάγουν διακρίσεις έναντι των εργαζομένων υπηκόων άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 8

Ο εργαζόμενος υπήκοος κράτους μέλους που απασχολείται στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους απολαύει ίσης μεταχείρισεως ως προς τη συμμετοχή του σε συνδικαλιστικές οργανώσεις και την άσκηση των συνδικαλιστικών του δικαιωμάτων συμπεριλαμβανομένων και του δικαιώματος ψήφου και της κατάληψης διοικητικών ή διευθυντικών θέσεων συνδικαλιστικής οργανώσεως. Είναι δυνατόν να αποκλεισθεί η συμμετοχή του από τη διοίκηση οργανισμών δημοσίου δικαίου και από την άσκηση λειτουργήματος δημοσίου δικαίου. Απολαύει εξάλλου του δικαιώματος εκλογιμότητας στα όργανα εκπροσώπησης των εργαζομένων στην επιχείρηση.

Το πρώτο εδάφιο δεν θίγει νομοθεσίες ή ρυθμίσεις, οι οποίες, σε ορισμένα κράτη μέλη, παραχωρούν εκτενέστερα δικαιώματα σε εργαζομένους που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 9

1. Ο εργαζόμενος υπήκοος κράτους μέλους που απασχολείται στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους απολαύει όλων των δικαιωμάτων και όλων των πλεονεκτημάτων που παρέχονται στους ημεδαπούς εργαζομένους ως προς τη στέγη, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος κτήσεως της κυριότητας της κατοικίας την οποία έχει ανάγκη.

2. Ο εργαζόμενος κατά την παράγραφο 1 δικαιούται εξίσου όπως και οι ημεδαποί να εγγράφεται στην περιφέρεια όπου απασχολείται στους καταλόγους ανευρέσεως κατοικίας, όπου τηρούνται παρόμοιοι κατάλογοι, και να απολαύει της προτεραιότητας και των πλεονεκτημάτων που προκύπτουν από την εγγραφή αυτή.

Εάν η οικογένειά του παρέμεινε στη χώρα προελεύσεως, θεωρείται για τον σκοπό αυτόν ότι διαμένει στην εν λόγω περιφέρεια, εφόσον οι ημεδαποί εργαζόμενοι απολαύουν παρομοίους τεκμηρίους.

ΤΜΗΜΑ 3**Οικογένειες των εργαζομένων****Άρθρο 10**

Τα τέκνα του υπηκόου κράτους μέλους που απασχολείται ή έχει απασχοληθεί κατά το παρελθόν στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους γίνονται δεκτά στα μαθήματα γενικής εκπαίδευσεως, μαθητείας και επαγγελματικής εκπαίδευσεως υπό τους ίδιους όρους με τους υπηκόους αυτού του κράτους, εφόσον τα εν λόγω τέκνα διαμένουν στην επικράτειά του.

Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τις πρωτοβουλίες που καθιστούν δυνατό στα εν λόγω τέκνα να παρακολουθήσουν τα ανωτέρω μαθήματα με τις καλύτερες δυνατές προϋποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II**ΘΕΣΗ ΣΕ ΕΠΑΦΗ ΚΑΙ ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ****ΤΜΗΜΑ 1****Συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και με την Επιτροπή****Άρθρο 11**

1. Τα κράτη μέλη ή η Επιτροπή προωθούν ή αναλαμβάνουν σε συνεργασία μεταξύ τους κάθε μελέτη, όσον αφορά την απασχόληση και την ανεργία, την οποία κρίνουν αναγκαία για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης.

Οι κεντρικές υπηρεσίες απασχολήσεως των κρατών μελών συνεργάζονται στενά μεταξύ τους και με την Επιτροπή προκειμένου να καταλήξουν σε κοινή δράση στον τομέα της θέσεως σε επαφή και του συμψηφισμού της προσφοράς και ζήτησεως εργασίας στην Ένωση και της συνεπαγομένης τοποθέτησεως των εργαζομένων σε εργασίες.

2. Προς τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη ορίζουν ειδικευμένες υπηρεσίες οι οποίες επιφορτίζονται με την οργάνωση των εργασιών στους τομείς στους οποίους αναφέρεται η παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο και με τη συνεργασία μεταξύ τους καθώς και με τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή κάθε μεταβολή που επέρχεται στον καθορισμό των υπηρεσιών αυτών και η Επιτροπή τη δημοσιεύει προς ενημέρωση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή κάθε πληροφορία σχετική με τα προβλήματα και τα στοιχεία που αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία και απασχόληση των εργαζομένων καθώς και κάθε πληροφορία για την κατάσταση και εξέλιξη της απασχολήσεως.

2. Η Επιτροπή, αφού λάβει υπόψη, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, τη γνώμη της τεχνικής επιτροπής του άρθρου 29 (εφεξής: τεχνική επιτροπή), καθορίζει τη μορφή την οποία λαμβάνουν οι πληροφορίες στις οποίες αναφέρεται η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου.

3. Κατά τη διαδικασία που καθορίζει η Επιτροπή, αφού λάβει υπόψη στο μέγιστο δυνατό βαθμό τη γνώμη της τεχνικής επιτροπής, η ειδικευμένη υπηρεσία κάθε κράτους μέλους αποστέλλει στις ειδικευμένες υπηρεσίες των άλλων κρατών μελών και στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού, στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 18, τις πληροφορίες οι οποίες δύνανται να κατευθύνουν τους εργαζομένους των άλλων κρατών μελών, ως προς τους όρους διαβίωσης και εργασίας και την κατάσταση της αγοράς εργασίας. Οι πληροφορίες αυτές υπόκεινται σε τακτική ενημέρωση.

Οι ειδικευμένες υπηρεσίες των άλλων κρατών μελών διασφαλίζουν μεγάλη δημοσιότητα στις πληροφορίες αυτές, ιδίως διά της διανομής τους στις αρμόδιες υπηρεσίες απασχολήσεως και με όλα τα μέσα επικοινωνίας που προσφέρονται για την ενημέρωση των ενδιαφερομένων εργαζομένων.

ΤΜΗΜΑ 2

Ο μηχανισμός συμψηφισμού

Άρθρο 13

1. Η ειδικευμένη υπηρεσία κάθε κράτους μέλους απευθύνει τακτικά στις ειδικευμένες υπηρεσίες των άλλων κρατών μελών, καθώς και στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού, στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 18:

α) τις προσφορές εργασίας στις οποίες μπορούν να ανταποκριθούν υπήκοοι άλλων κρατών μελών·

β) τις προσφορές εργασίας που απευθύνονται σε τρίτα κράτη·

γ) τις αιτήσεις εργασίας που υπέβαλαν άτομα τα οποία έχουν δηλώσει επίσημα ότι επιθυμούν να εργαστούν σε άλλο κράτος μέλος·

δ) πληροφορίες, κατά περιφέρεια και κλάδους δραστηριότητας, σχετικά με τα άτομα που ζητούν εργασία και έχουν δηλώσει ότι είναι πράγματι διατεθειμένα να εργαστούν σε άλλη χώρα.

Η ειδικευμένη υπηρεσία κάθε κράτους μέλους διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές στις αρμόδιες υπηρεσίες και οργανισμούς απασχόλησης το συντομότερο δυνατόν.

2. Οι προσφορές και οι αιτήσεις εργασίας κατά την παράγραφο 1 κοινοποιούνται σύμφωνα με ενοποιημένο σύστημα που καταρτίζει το Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού, στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 18, σε συνεργασία με την τεχνική επιτροπή.

Εφόσον απαιτείται, το σύστημα αυτό μπορεί να αναπροσαρμοστεί.

Άρθρο 14

1. Κάθε προσφορά εργασίας κατά την έννοια του άρθρου 13, η οποία απευθύνεται στις υπηρεσίες απασχόλησης ενός κράτους μέλους, ανακοινώνεται και διεκπεραιώνεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες απασχόλησης των άλλων ενδιαφερομένων κρατών μελών.

Οι υπηρεσίες αυτές γνωστοποιούν στις υπηρεσίες του εν λόγω κράτους μέλους τις συγκεκριμένες και ενδεδειγμένες υποψηφιότητες.

2. Οι αρμόδιες υπηρεσίες των κρατών μελών απαντούν στις αιτήσεις εργασίας στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 13 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) εντός εύλογου προθεσμίας που δεν μπορεί να υπερβεί τον ένα μήνα.

3. Οι υπηρεσίες απασχόλησης παρέχουν στους εργαζομένους που είναι υπήκοοι κρατών μελών την ίδια προτεραιότητα με την παρεχόμενη διά των οικείων μέτρων στους ημεδαπούς εργαζομένους έναντι των εργαζομένων που είναι υπήκοοι τρίτων κρατών.

Άρθρο 15

1. Οι ενέργειες που ορίζονται με το άρθρο 14 εκτελούνται από τις ειδικευμένες υπηρεσίες. Ωστόσο, κατά το μέτρο που έχουν εξουσιοδοτηθεί από τις κεντρικές υπηρεσίες και κατά το μέτρο που η οργάνωση των υπηρεσιών απασχολήσεως ενός κράτους μέλους και τα χρησιμοποιούμενα συστήματα τοποθέτησεως καθιστούν τούτο εφικτό,

α) οι περιφερειακές υπηρεσίες απασχολήσεως των κρατών μελών:

ι) προβαίνουν απευθείας σε συμψηφισμό και αντιστάθμιση της προσφοράς και ζήτησης εργασίας, βάσει των πληροφοριών κατά το άρθρο 13, οι οποίες συνοδεύονται από τις κατάλληλες ενέργειες·

ii) καθορίζουν άμεσες σχέσεις συμψηφισμού:

- στην περίπτωση ονομαστικών προσφορών,
- στην περίπτωση ατομικών αιτήσεων εργασίας που απευθύνονται είτε σε ορισμένη υπηρεσία απασχολήσεως είτε σε εργοδότη που ασκεί τη δραστηριότητά του στην περιοχή της αρμοδιότητας της υπηρεσίας αυτής,
- όταν οι ενέργειες αυτές συμψηφισμού αφορούν τους εποχιακά εργαζομένους των οποίων η πρόσληψη πρέπει να πραγματοποιείται εντός των συντομότερων προθεσμιών.

β) οι κατά τόπο αρμόδιες υπηρεσίες για τις όμορες περιοχές δύο ή περισσότερων κρατών μελών, ανταλλάσσουν τακτικά τα στοιχεία σχετικά με την προσφορά και ζήτηση εργασίας στα πλαίσιά τους, ενεργούν δε απευθείας μεταξύ τους και ανάλογα με τις επιμέρους ρυθμίσεις των σχέσεών τους με τις άλλες υπηρεσίες απασχόλησης της χώρας τους, ώστε να φέρουν σε επαφή τους ενδιαφερόμενους και να συμψηφίσουν την προσφορά με τη ζήτηση εργασίας.

Εφόσον απαιτείται, οι κατά τόπο αρμόδιες υπηρεσίες για τις όμορες περιοχές αναπτύσσουν επίσης δομές συνεργασίας και παροχής υπηρεσιών προκειμένου να προσφέρουν:

- στους μεν χρήστες, το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό πρακτικών πληροφοριών για τις διάφορες όψεις της κινητικότητας και
- στους κοινωνικούς και οικονομικούς εταίρους, στις κοινωνικές υπηρεσίες (ιδίως δημόσιες, ιδιωτικές ή κοινής ωφελείας) και στο σύνολο των σχετικών οργάνων, ένα πλαίσιο συντονισμένων μέτρων όσον αφορά την κινητικότητα.

γ) οι επίσημες υπηρεσίες τοποθετήσεως που είναι ειδικευμένες για ορισμένα επαγγέλματα και για καθορισμένες κατηγορίες προσώπων, συνεργάζονται στενά μεταξύ τους.

2. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τον καταρτιζόμενο με κοινή συμφωνία κατάλογο των υπηρεσιών που προβλέπει η παράγραφος 1 και η Επιτροπή τον δημοσιεύει προς ενημέρωση, όπως και κάθε τροποποίηση που επιφέρεται σ' αυτόν, στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 16

Η προσφυγή στις διαδικασίες προσλήψεως που εφαρμόζονται από τους εκτελεστικούς οργανισμούς που προβλέπονται στις συμφωνίες που συνήφθησαν μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών δεν είναι υποχρεωτική.

ΤΜΗΜΑ 3

Ρυθμιστικά μέτρα για την εξισορρόπηση της αγοράς εργασίας

Άρθρο 17

1. Με βάση έκθεση της Επιτροπής η οποία καταρτίζεται βάσει των πληροφοριών που παρέχουν τα κράτη μέλη, τα κράτη αυτά και

η Επιτροπή αναλύουν τουλάχιστον μια φορά το χρόνο και από κοινού τα αποτελέσματα των μέτρων της Ένωσης σχετικά με την προσφορά και ζήτηση εργασίας.

2. Τα κράτη μέλη εξετάζουν με την Επιτροπή όλες τις δυνατότητες καλύψεως των διαθεσίμων θέσεων απασχολήσεως κατά προτεραιότητα από υπηκόους των κρατών μελών, για να εξισορροπηθεί η προσφορά και ζήτηση απασχόλησης μέσα στην Ένωση. Λαμβάνουν τα αναγκαία προς τον σκοπό αυτόν μέτρα.

3. Κάθε δύο χρόνια η Επιτροπή υποβάλλει προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του κεφαλαίου II. Η έκθεση αυτή συνοψίζει τις πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί και τα στοιχεία που έχουν συλλεγεί από τις μελέτες και έρευνες οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί και παρουσιάζει κάθε χρήσιμο στοιχείο σχετικά με την εξέλιξη της αγοράς εργασίας στην Ένωση.

ΤΜΗΜΑ 4

Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού

Άρθρο 18

Το Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού του Συμψηφισμού της Προσφοράς και Ζήτησεως Εργασίας, που έχει συσταθεί στο πλαίσιο της Επιτροπής (εφεξής: «Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού»), έχει ως γενική αποστολή να προωθεί σε επίπεδο Ένωσης την αντιστάθμιση και τον συμψηφισμό της προσφοράς και ζήτησεως εργασίας. Είναι επιφορτισμένο, ειδικότερα, με όλα τα τεχνικά καθήκοντα στον εν λόγω τομέα τα οποία κατά τον παρόντα κανονισμό εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Επιτροπής και ιδίως με την παροχή συνδρομής στις εθνικές υπηρεσίες απασχόλησης.

Καταρτίζει συνοπτικό πίνακα των προβλεπόμενων με τα άρθρα 12 και 13 πληροφοριών καθώς και των στοιχείων που προκύπτουν από τις μελέτες και έρευνες που πραγματοποιούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 11, έτσι ώστε να γίνεται γνωστή κάθε χρήσιμη πληροφορία σχετικά με την προβλεπόμενη εξέλιξη της αγοράς εργασίας στην Ένωση· οι πληροφορίες αυτές γνωστοποιούνται στις ειδικευμένες υπηρεσίες των κρατών μελών καθώς και στη συμβουλευτική επιτροπή του άρθρου 21 και στην τεχνική επιτροπή.

Άρθρο 19

1. Το Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού είναι ιδίως επιφορτισμένο:

α) να συντονίζει τις αναγκαίες πρακτικές ενέργειες για την αντιστάθμιση της προσφοράς και ζήτησεως εργασίας σε επίπεδο Ένωσης και να αναλύει τις μετακινήσεις των εργαζομένων που προκύπτουν από τις ενέργειες αυτές·

β) να συμβάλλει στους εν λόγω σκοπούς, θέτοντας σε εφαρμογή, σε συνεργασία με την τεχνική επιτροπή, κοινές μεθόδους δράσεως σε διοικητικό και τεχνικό επίπεδο·

γ) να πραγματοποιεί, εφόσον παρουσιάζεται ιδιαίτερη ανάγκη και σε συμφωνία με τις ειδικευμένες υπηρεσίες, την αντιστάθμιση προσφοράς και ζήτησης εργασίας, προς συμφηφισμό από τις εν λόγω ειδικευμένες υπηρεσίες.

2. Διαβιβάζει στις ειδικευμένες υπηρεσίες τις αιτήσεις προσφοράς και ζήτησης εργασίας που απευθύνονται απευθείας στην Επιτροπή και ενημερώνεται για τη συνέχεια που τους εδόθη.

Άρθρο 20

Σε συμφωνία με την αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους και συμφώνως προς τους όρους και τις διαδικασίες που καθορίζει μετά γνώμη της τεχνικής επιτροπής, η Επιτροπή δύναται να οργανώνει επισκέψεις και αποστολές υπαλλήλων άλλων κρατών μελών καθώς και προγράμματα επιμορφώσεως του ειδικευμένου προσωπικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΣΤΕΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

Η συμβουλευτική επιτροπή

Άρθρο 21

Η συμβουλευτική επιτροπή είναι επιφορτισμένη να επικουρεί την Επιτροπή στην εξέταση των θεμάτων που ανακύπτουν από την εκτέλεση της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και των μέτρων που λαμβάνονται για την εφαρμογή της, στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας και της απασχολήσεως των εργαζομένων.

Άρθρο 22

Η συμβουλευτική επιτροπή είναι επιφορτισμένη ιδίως:

- α) να εξετάζει τα προβλήματα της ελεύθερης κυκλοφορίας και της απασχολήσεως στο πλαίσιο των εθνικών πολιτικών απασχολήσεως, έχοντας υπόψη τον συντονισμό της πολιτικής απασχολήσεως των κρατών μελών, γεγονός που συμβάλλει στην ανάπτυξη των εθνικών οικονομιών καθώς και σε καλύτερη εξισορρόπηση της αγοράς εργασίας·
- β) να μελετά γενικώς τα αποτελέσματα της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και των ενδεχομένων συμπληρωματικών διατάξεων·
- γ) να υποβάλλει ενδεχομένως στην Επιτροπή αιτιολογημένες προτάσεις για την αναθεώρηση του παρόντος κανονισμού·
- δ) να διατυπώνει, αιτήσει της Επιτροπής ή με δική της πρωτοβουλία, αιτιολογημένες γνώμες επί γενικών θεμάτων ή θεμάτων αρχής, ιδίως επί της ανταλλαγής πληροφοριών που αφορούν

την εξέλιξη της αγοράς εργασίας, επί της διακινήσεως των εργαζομένων μεταξύ των κρατών μελών, επί των καταλλήλων προγραμμάτων ή των ειδικών μέτρων για την ανάπτυξη του επαγγελματικού προσανατολισμού και της επαγγελματικής εκπαίδευσής, τα οποία δύνανται να αυξήσουν τις δυνατότητες της ελεύθερης κυκλοφορίας και της απασχολήσεως, καθώς και επί οιασδήποτε μορφής προνοίας υπέρ των εργαζομένων και των οικογενειών τους, περιλαμβανομένης της κοινωνικής προνοίας και της στέγης των εργαζομένων.

Άρθρο 23

1. Η συμβουλευτική επιτροπή αποτελείται από έξι τακτικά μέλη για κάθε ένα από τα κράτη μέλη, από τα οποία δύο εκπροσωπούν την κυβέρνηση, δύο τις συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων και δύο τις συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργοδοτών.

2. Για κάθε μία από τις κατηγορίες που σημειώνονται στην παράγραφο 1 ορίζεται ένα αναπληρωματικό μέλος για κάθε κράτος μέλος.

3. Η διάρκεια της θητείας των τακτικών και των αναπληρωματικών μελών είναι δύο έτη. Η επανεκλογή τους επιτρέπεται.

Κατά τη λήξη της θητείας τους, τα τακτικά και τα αναπληρωματικά μέλη εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρις ότου αντικατασταθούν ή ανανεωθεί η θητεία τους.

Άρθρο 24

Τα τακτικά και τα αναπληρωματικά μέλη της συμβουλευτικής επιτροπής ορίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο φροντίζει ώστε, κατά την εκλογή των εκπροσώπων των συνδικαλιστικών οργανώσεων των εργαζομένων και των εργοδοτών, να υπάρχει στη σύνθεση της συμβουλευτικής επιτροπής, δίκαιη εκπροσώπηση των διαφόρων ενδιαφερομένων οικονομικών κλάδων.

Ο κατάλογος των τακτικών και αναπληρωματικών μελών δημοσιεύεται από το Συμβούλιο στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* προς ενημέρωσή.

Άρθρο 25

Ένα μέλος της Επιτροπής ή αντιπρόσωπός του προεδρεύει της συμβουλευτικής επιτροπής. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία. Η επιτροπή συνέρχεται τουλάχιστον δύο φορές κατ'έτος. Συγκαλείται από τον πρόεδρό της, είτε με πρωτοβουλία του ιδίου είτε αιτήσει ενός τρίτου τουλάχιστον των μελών της.

Η γραμματεία εξασφαλίζεται από τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

Άρθρο 26

Ο πρόεδρος δύναται να προσκαλεί να συμμετέχουν στις συνεδριάσεις ως παρατηρητές ή ως εμπειρογνώμονες άτομα ή εκπρόσωποι οργανισμών οι οποίοι διαθέτουν εκτενή πείρα στον τομέα της απασχολήσεως και της διακινήσεως των εργαζομένων. Ο πρόεδρος δύναται να επικουρείται από τεχνικούς συμβούλους.

Άρθρο 27

1. Η επιτροπή αποφαίνεται έγκυρα όταν τα δύο τρίτα των μελών της είναι παρόντα.

2. Οι γνώμες πρέπει να είναι αιτιολογημένες, λαμβάνονται δε με απόλυτη πλειοψηφία των εγκύρων ψήφων· συνοδεύονται από σημείωμα στο οποίο εμφανίζονται οι απόψεις της μειοψηφίας, όταν αυτή το ζητήσει.

Άρθρο 28

Η συμβουλευτική επιτροπή καθορίζει τον τρόπο εργασίας της με εσωτερικό κανονισμό ο οποίος αρχίζει να ισχύει αφού εγκριθεί από το Συμβούλιο, κατόπιν γνώμης της Επιτροπής. Η έναρξη ισχύος των ενδεχομένων τροποποιήσεων που αποφασίζει να επιφέρει σε αυτόν η συμβουλευτική επιτροπή υπόκειται στην ίδια διαδικασία.

ΤΜΗΜΑ 2**Η τεχνική επιτροπή****Άρθρο 29**

Η τεχνική επιτροπή είναι επιφορτισμένη να επικουρεί την Επιτροπή στην προετοιμασία, προώθηση και παρακολούθηση όλων των τεχνικών εργασιών και μέτρων που σχετίζονται με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και των ενδεχομένων συμπληρωματικών διατάξεων.

Άρθρο 30

Η τεχνική επιτροπή είναι επιφορτισμένη ιδίως:

- α) να προωθεί και να βελτιώνει τη συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερομένων διοικήσεων των κρατών μελών σε όλα τα τεχνικά θέματα που έχουν σχέση με την ελεύθερη κυκλοφορία και την απασχόληση των εργαζομένων·
- β) να επεξεργάζεται τις διαδικασίες που έχουν σχέση με την οργάνωση των κοινών δραστηριοτήτων των ενδιαφερομένων διοικήσεων·
- γ) να διευκολύνει τη συγκέντρωση πληροφοριών που είναι χρήσιμες στην Επιτροπή και την πραγματοποίηση των μελετών και ερευνών που προβλέπει ο παρών κανονισμός καθώς και να ενθαρρύνει την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών μεταξύ των ενδιαφερομένων διοικήσεων·
- δ) να μελετά επί τεχνικού επιπέδου την εναρμόνιση των κριτηρίων σύμφωνα με τα οποία τα κράτη μέλη προβαίνουν στην εκτίμηση της καταστάσεως της αγοράς εργασίας τους.

Άρθρο 31

1. Η τεχνική επιτροπή αποτελείται από αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών. Κάθε κυβέρνηση ορίζει ως τακτικό μέλος της τεχνικής επιτροπής ένα από τα τακτικά μέλη που την αντιπροσωπεύουν στη συμβουλευτική επιτροπή.

2. Κάθε κυβέρνηση ορίζει ένα αναπληρωματικό μέλος μεταξύ των άλλων αντιπροσώπων της, τακτικών ή αναπληρωματικών μελών, στη συμβουλευτική επιτροπή.

Άρθρο 32

Ένα μέλος της Επιτροπής, ή αντιπρόσωπός της, προεδρεύει της τεχνικής επιτροπής. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία. Ο πρόεδρος καθώς και τα μέλη της τεχνικής επιτροπής δύνανται να επικουρούνται από τεχνικούς συμβούλους.

Η γραμματεία εξασφαλίζεται από τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

Άρθρο 33

Οι προτάσεις και οι γνώμες που διατυπώνει η τεχνική επιτροπή υποβάλλονται στην Επιτροπή και γνωστοποιούνται στη συμβουλευτική επιτροπή. Οι προτάσεις και οι γνώμες αυτές συνοδεύονται από σημείωμα στο οποίο εμφανίζονται οι απόψεις που εκφράσθηκαν από τα διάφορα μέλη της τεχνικής επιτροπής, όταν αυτά το ζητήσουν.

Άρθρο 34

Η τεχνική επιτροπή καθορίζει τον τρόπο εργασίας της με εσωτερικό κανονισμό που αρχίζει να ισχύει αφού εγκριθεί από το Συμβούλιο, μετά από γνώμη της Επιτροπής. Η έναρξη της ισχύος των ενδεχομένων τροποποιήσεων, που αποφασίζει να επιφέρει η τεχνική επιτροπή, υπόκειται στην ίδια διαδικασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV**ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ****Άρθρο 35**

Οι εφαρμοζόμενοι κατά την 8η Νοεμβρίου 1968 εσωτερικοί κανονισμοί της συμβουλευτικής και τεχνικής επιτροπής εξακολουθούν να εφαρμόζονται.

Άρθρο 36

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις διατάξεις της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας που αναφέρονται στην κατάληψη θέσεων εξειδικευμένου προσωπικού στον πυρηνικό τομέα ούτε τις διατάξεις που θεσπίσθηκαν κατ'εφαρμογή της εν λόγω συνθήκης.

Εν τούτοις, ο παρών κανονισμός ισχύει για την κατηγορία των εργαζομένων στην οποία αναφέρεται το πρώτο εδάφιο καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους εφόσον η νομική τους κατάσταση δεν ρυθμίζεται από τις προαναφερθείσες διατάξεις ή την προαναφερθείσα συνθήκη.

2. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις διατάξεις που θεσπίσθηκαν συμφώνως προς το άρθρο 48 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που απορρέουν από ιδιαίτερες σχέσεις ή μελλοντικές συμφωνίες με ορισμένες μη ευρωπαϊκές χώρες ή μη ευρωπαϊκά εδάφη, βασιζόμενες σε οργανικούς δεσμούς που υφίσταντο την 8η Νοεμβρίου 1968, ή που απορρέουν από συμφωνίες που υφίσταντο την 8η Νοεμβρίου 1968 με ορισμένες μη ευρωπαϊκές χώρες ή μη ευρωπαϊκά εδάφη, βασιζόμενες σε οργανικούς δεσμούς που είχαν υπάρξει μεταξύ τους.

Οι εργαζόμενοι των εν λόγω χωρών ή εδαφών, οι οποίοι, συμφώνως προς την παρούσα διάταξη, ασκούν μισθωτή δραστηριότητα στην επικράτεια ενός από τα εν λόγω κράτη μέλη, δεν δύνανται να επικαλεστούν το ευεργέτημα των διατάξεων του παρόντος κανονισμού στην επικράτεια των άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 37

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή προς ενημέρωσή της, μεταξύ της ημερομηνίας της υπογραφής τους και της ημερομηνίας της ενάρξεως ισχύος τους, το κείμενο των συμφωνιών, συμβάσεων ή ρυθμίσεων που συνάπτουν μεταξύ τους στον τομέα του εργατικού δυναμικού.

Άρθρο 38

Η Επιτροπή θεσπίζει τα αναγκαία εκτελεστικά μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Προς τον σκοπό αυτόν ενεργεί σε στενή συνεργασία με τις κεντρικές διοικήσεις των κρατών μελών.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα του τα μέρη και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 5 Απριλίου 2011.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. BUZEK

Άρθρο 39

Οι δαπάνες λειτουργίας της συμβουλευτικής και τεχνικής επιτροπής εγγράφονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο τμήμα που αναφέρεται στην Επιτροπή.

Άρθρο 40

Ο παρών κανονισμός ισχύει στα κράτη μέλη και για τους υπηκόους τους, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 2 και 3.

Άρθρο 41

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 καταργείται.

Οι αναφορές στον καταργούμενο κανονισμό νοούνται ως αναφορές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος II.

Άρθρο 42

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
GYŐRI E.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΜΕ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΩΝ ΔΙΑΔΟΧΙΚΩΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΟΥ

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 257 της 19.10.1968, σ. 2)

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 312/76 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 39 της 14.2.1976, σ. 2)

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2434/92 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 245 της 26.8.1992, σ. 1)

Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 158, 30.4.2004, σ. 77)

Μόνον το άρθρο 38
παράγραφος 1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Πίνακας αντιστοιχίας

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68	Παρόν κανονισμός
Μέρος πρώτο	Κεφάλαιο I
Τίτλος I	Τμήμα 1
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο πρώτη περίπτωση	Άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)
Άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)
Άρθρο 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 3 παράγραφος 2
Άρθρο 4	Άρθρο 4
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6	Άρθρο 6
Τίτλος II	Τμήμα 2
Άρθρο 7	Άρθρο 7
Άρθρο 8 παράγραφος 1	Άρθρο 8
Άρθρο 9	Άρθρο 9
Τίτλος III	Τμήμα 3
Άρθρο 12	Άρθρο 10
Μέρος δεύτερο	Κεφάλαιο II
Τίτλος I	Τμήμα 1
Άρθρο 13	Άρθρο 11
Άρθρο 14	Άρθρο 12
Τίτλος II	Τμήμα 2
Άρθρο 15	Άρθρο 13
Άρθρο 16	Άρθρο 14
Άρθρο 17	Άρθρο 15
Άρθρο 18	Άρθρο 16
Τίτλος III	Τμήμα 3

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68	Παρών κανονισμός
Άρθρο 19	Άρθρο 17
Τίτλος IV	Τμήμα 4
Άρθρο 21	Άρθρο 18
Άρθρο 22	Άρθρο 19
Άρθρο 23	Άρθρο 20
Μέρος τρίτο	Κεφάλαιο III
Τίτλος I	Τμήμα 1
Άρθρο 24	Άρθρο 21
Άρθρο 25	Άρθρο 22
Άρθρο 26	Άρθρο 23
Άρθρο 27	Άρθρο 24
Άρθρο 28	Άρθρο 25
Άρθρο 29	Άρθρο 26
Άρθρο 30	Άρθρο 27
Άρθρο 31	Άρθρο 28
Τίτλος II	Τμήμα 2
Άρθρο 32	Άρθρο 29
Άρθρο 33	Άρθρο 30
Άρθρο 34	Άρθρο 31
Άρθρο 35	Άρθρο 32
Άρθρο 36	Άρθρο 33
Άρθρο 37	Άρθρο 34
Μέρος τέταρτο	Κεφάλαιο IV
Τίτλος I	—
Άρθρο 38	—
Άρθρο 39	Άρθρο 35
Άρθρο 40	—
Άρθρο 41	—
Τίτλος II	—
Άρθρο 42 παράγραφος 1	Άρθρο 36 παράγραφος 1

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68	Παρών κανονισμός
Άρθρο 42 παράγραφος 2	Άρθρο 36 παράγραφος 2
Άρθρο 42 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο πρώτη και δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 36 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 42 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 36 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 43	Άρθρο 37
Άρθρο 44	Άρθρο 38
Άρθρο 45	—
Άρθρο 46	Άρθρο 39
Άρθρο 47	Άρθρο 40
—	Άρθρο 41
Άρθρο 48	Άρθρο 42
—	Παράρτημα Ι
—	Παράρτημα ΙΙ